

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

MOSTE

Že na dosedanjih sejah delegacije smo se dogovorili, da se bomo predvsem zavzemali za gradnjo prehoda za pešce čez železniško progo na Pokopališki ulici, proti onesnaževanju ozračja in pa glede na to, da je na področju naše KS močno razpredeno toploводno omrežje — zato, da bi se čimveč stanovanjskih objektov priključilo na to omrežje, kar bi bilo v sedanjih energetski krizi zelo pozitivno.

Breda Kern, predsednica temeljne delegacije v KS Moste za zbor KS naše občinske skupščine, rojena l. 1950, po poklicu ekonomska tehničarka, stanuje na Zaloški c. št. 20.

Pri reševanju teh problemov se bomo povezovali predvsem v KS Zelena jama, saj so v veliki večini interesi za rešitev problemov skupni.

Na seje, na katerih bomo obravnavali ključne probleme, bomo vabili tudi predstavnike socialistične zveze, sveta in skupščine KS.

O našem delu bomo krajanje občasno obveščali prek Naše skupnosti, razmišljali pa smo že o tem, da bi v predverju KD Španski borci po-

stavili neke vrste stenčar, prek katerega bi lahko krajanje sproti in podrobneje obveščali o našem delu in jih vabili k sodelovanju.

BREDA KERN

ZADVOR

● Telefon pri nas

Pomanjkanje telefonskih priključkov je problem, ki tare tako republiko v celoti kot posameznika v njej. Še bolj pa izstopa v krajih, ki so oddaljeni od urbanih središč ali od dobrih prometnih poti. Glede tega ni izjema niti naša KS, čeprav leži v neposredni bližini Ljubljane.

Z razvojem naše KS in s povečanjem števila krajanov se je povečala tudi potreba po telefonu. Poseben pomen pa je telefon dobil tudi v koncepciji splošnega ljudskega odpora. Nenehen pritisk za telefonske priključke je KS Zadvor že l. 1976 prisilil, da je začela iskati pota za več telefonov. Iskala je predračune, vire financiranja in izvajalce del. Kro-

Pri zelo majhnem številu telefonskih priključkov se je zaostriло vprašanje, kdo naj telefon dobi. Zaradi občutljivosti problema tega ni obravnavala nobena komisija v okviru KS, ampak svet KS. Le-ta se je odločil za svoje potrebe, oziroma za krajanje, ki že več let delujejo kot družbenopolitični delavci v KS ali za tiste, ki so te funkcije na novo sprejeli, da zadrži 11 telefonov. Vasčani Zagradišča, Česnjice in Šentpavla pa so se na svojih sestankih dogovorili, kdo dobi telefon, oziroma naj ga dobi tisti, pri katerem bo ta dosegljiv vsakomur in ob vsakem času. Tako je bilo tudi za te vasi in zaselke določenih 11 telefonov. Vse druge odloči-

Na uredništvu smo zvedeli, da je naš stalni dopisnik iz Zadvora Alojz Kastelic na daljšem okrevanju v Valdoltri. V tem času nam je poslal dopis, ki smo ga objavili v prejšnji številki našega glasila. Na to tedaj nismo bili pozorni, oziroma smo sklepali na avtorjev ustvarjalni nemir celo na počitnicah kot dolg našim bralcem. Sedaj pa se pridružujemo splošni želji, da bi tovariš Kastelic čimprej in kar najbolje okrevaj ter se spet vključil v vrste naših rednih sodelavcev!

UREDNIŠTVO

nio pomanjkanje sredstev za re-produkcijo je rodilo zahtevo po drastični soudeležbi, s čimer naj bi bila zbrana dodatna finančna sredstva.

Leta 1980 so se stvari toliko premaknile naprej, da je KS Zadvor lahko sklenila s PTT podjetjem pogodbo o postavitvi javne medkrajevne avtomatske govornice pri gostilni Svetek v Sostrem ter o položitvi kablov v vaseh Zagradišče, Česnjice, Šentpavla in Podmolnik. Stroške v višini 850 tisoč din in 50 tisoč din kot participacijo za postavitev govornice je KS Zadvor v celoti plačala, kot je bilo določeno v pogodbi iz l. 1980, razliko v podražitvi in nov kabel od telefonske centrale v Dobrunjah do Sostrega pa je prevzelo PTT podjetje.

Prostovoljno delo, ki so ga opravili občani Zagradišča, Česnjice, Šentpavla in Podmolnika s kopanjem jam in drogovi za telefon, je naneslo dodatnih 260.000 din. Te naj bi sicer PTT podjetje vrnilo krajevni skupnosti Zadvor, toda zaradi visokih podražitev te vsote ni bilo moč vrniti.

ZALOG

● Ulični piknik

Prebivalci naše ulice smo se sestali in se dogovorili, da bomo pripravili ulični piknik. Vsakdo je sprejel svojo zadolžitev. Vsi smo bili navdušeni. In kje je bilo to? V Zalogu seveda, v ulici Pot na Hreše 3a, b, c, ...

V naši ulici se radi pogovarjamo, kadar se srečujemo. Nekaj besed o otrocih, ki jih je kar precej, saj tu stanujejo skoraj same mlade družine, pa spet o šoli, v ulici je namreč kar pet učiteljev... Tako nam zlepa ne zmanjka snovi. Tisti petek pa je bilo drugače. Nikjer nobene ženske! Kako to? Pekle so pecivo vseh vrst. Svoje so prispevali tudi moški. Zbrali so se na »general-kie«, poskušali vino in »za vajo« bolj ali manj ubrano prepevali.

Sobota

Ob 11. uri smo se začeli zbirati. Deževalo je, kot že dolgo ne. Toda ne damo se! Mize in klopi smo postavili v sosedovo garažo. Prinašali smo kroznike, kozarce, skledice z raznimi dobrotami. Moški so postavili ražnje in začeli peko. Ko je bilo vse pripravljeno, so odšli gospodinjice po pecivo. Kar predstavljajte si ta sladki sprevid! Marsikatera kulinarica razstava bi se ponašala s takimi izdelki.

In začelo se je zares! Najstarejši sosed v ulici je imel zelo zelo kratek nagovor. Po njem bi se lahko zgledoval marsikateri »uradni« govornik. Potem smo posegli po dobrotah, jih zalivali s pristnim teranom in bili vsi dobre volje. Prepevali smo tako ubrano, da bi se marsikateri pevski zbor lahko kar skrli pred nami.

Srečolov je prispeval svoje k dobri volji, saj je bil uglasen na temo stabilizacija in mi! Seveda smo tudi veliko plesali. Se otroci so prišli na svoj račun. Negoprešljive »račke« so jih dobro razgibale.

Sosed je prinesel leste in nas »z viskarskikal«. In sklep: Vsako leto bomo zadnji soboto v avgustu praznovali svoj ulični praznik. Občani, posnemajte nas!

BOŽA STOJANOVIC

Prvi piknik — a ne poskusni!

DOLSKO

Pred slovesnim razvitjem novega prapora upokojencev v Dolskem

● Razvitje prapora upokojencev

V nedeljo, 5. septembra je novoustanovljeno društvo upokojencev naše KS razvilo svoj društveni prapor. Svečanosti so se udeležili zastopniki organizacij in društev iz naše KS in občine, prisostvovali pa so tudi upokojenci Dola, Beričevca in Podgorice s praporom. Za udeležbo se jim najtopleje zahvaljujemo.

Pozdravni nagovor je imel predsednik društva Avgust Klemenčič iz Vinj. Kot biter novemu praporu in kot zastopnik naše KS pa je spregovoril Karl Škarja, ki je tudi pripel podarjeni trak na prapor. Prav tako je darovala trak KO ZZB NOV Dolsko — pripel ga je njen predsednik Peter Zupančič.

Poseben poudarek svečanosti so dale slovenske narodne noše domačink in domačinov, ki že dolga leta z veseljem in ponosom zastopajo naš kraj na raznih prireditvah. Viktorju Orešanu s Klope in Tonetu Maliju iz Dolskega se narodna noša še posebno poda. Rada jo oblečeta še iz let, ko smo v Dolskem prirajali »deklščine« ob tradicionalni kmečki ohceti v Ljubljani. Kot postavna »furnana« sta tista leta s kolesji prepeljala po ljubljanskih ulicah kar precej nevest z vseh koncev naše domovine in sveta. Tudi Levčnikov Ivanček že stopa po stopinjah svojih staršev, saj je prav postaven v telovniku s svetlečimi gumbi in z gorenjskim klobukom na glavi. Prešerno in umetniško okrašene avbe še posebno poudarjajo brhkost naših postavnih žena in cvetočo mladost doraščajočih deklet. Za organizacijo narodnih noč je poskrbela Grbarjeva mama z Vinj.

Po razvitju je bil prapor izročen v varstvo Marjanu Lantarju iz Dolskega. Društvo upokojencev KS Dolsko šteje 120 članov in tudi ta prireditev je pokazala, da tako število članov sicer nekoliko starejših občanov lahko pomaga in naredi marsikaj koristnega. Treba se je le povezati z drugimi organizacijami in izkoristiti delavnost ter življenjske izkušnje članov.

Po slovesnem sporodu se je pred kulturnim domom v Dolskem razvila vrtna veselica. Za zabavo je poskrbel ansambel Savčani z Sašom Novakom na čelu. Zvoki glasbe in petje razpoloženi obiskovalce se je razlegalo še pozno v noč.

BESEDILO IN SLIKA MARIAN LAUTAR

NOVO POLJE

Kozmetični salon v Novem Polju, Cesta 1a, ki ga vodi Marija Porenta, je odprl vse delovne dni, razen sobote, od 7. do 19. ure. Nudi najsodobnejše metode dela pri negi kože na obrazu, zdravljenje celulitisa, odstranjevanje dlak in pedikuro.

● STADION TEHNIČNE KULTURE LJUBLJANA: ŠE TO JESEN

Razgrnitev zazidalnega načrta

Marljivi člani podpisnik sporazuma o gradnji stadiona tehnične kulture v Ljubljani (STKL), na katerem bodo našli svoje vadbene in tekmovalne prostore kandidati za voznike motornih vozil, tekmovalci kartinga, kolesarji, modelarji in drugi, so zopet storili korak naprej.

Pred nami je razgrnitev zazidalnega načrta za območje sotočja Save in Ljubljanice v Zalogu, kjer naj bi na pasivnih kmetijskih zemljiščih postopoma zgradili prepotrebni tehnični objekt.

Ponazoritve prometnih križišč v sistemu cestnih povezav bodo omogočale in zagotavljale učinkovitejšo in uspešnejšo vzgojo, pridobivanje in preizkušanje znanja vožnje z vsemi motornimi vozili bodočih amaterskih in poklicnih voznikov, na objektih, namenjenih za vzgojo in usposabljanje voznikov, pa zadovoljevanje tudi njihovih športnih in rekreacijskih potreb.

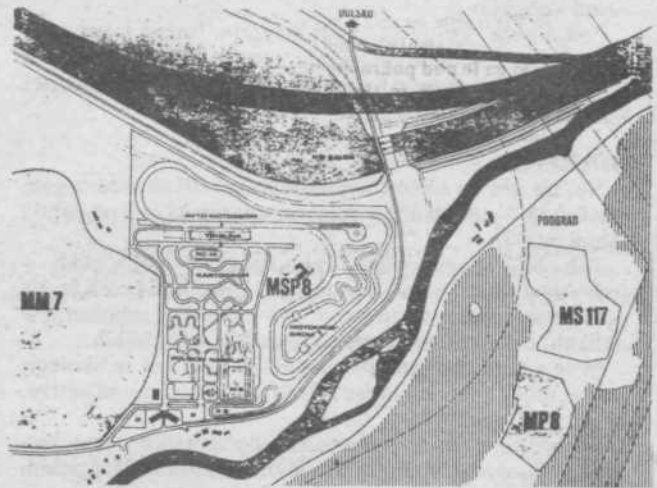
Pooblaščen investitor AMD Moste kljub stabilizacijskim razmeram in omejitvam pri financiranju v negospodarske objekte, ne miruje. V okviru predpisov vodi vse aktivnosti, ki so potrebne za pripravo učinkovite gradnje. Poleg priprave zazidalnega načrta je že odkupljeno zemljišče, pričete so aktivnosti za gradnjo komunalne infrastrukture, podpisan je sporazum zainteresiranih za novo povezovalno cesto, izdelani so idejni načrti in etapni plani. V teku je akcija za zbiranje finančnih sredstev, kjer so se posebno AMD v Ljubljani zavezala prispevati stalni delež od dohodka moto ur, druge podpi-

čimprejšnji uresničitvi zastavljenih ciljev.

Izvršni odbor zbora podpisnikov sporazuma za gradnjo STKL je za operativno vodenje in koordinacijo aktivnosti imenoval tudi poseben gradbeni odbor.

Vse te dejavnosti dokazujejo, da je moč tudi v oteženih gospodarskih razmerah uresničevati mnoge naše cilje, če je pripravljenost delovnih ljudi in občanov in prepričanost v cilje močnejša od odporov in pasivnosti. Podpiramo akcijo za gradnjo STKL.

B. K.

Bodoči stadion tehnične kulture Ljubljana (MSP 8) v sotočju Ljubljanice in Save oziroma bodoče hidroelektrarne na njej pri Zalogu.

HRUŠICA-FUŽINE

● Kefrovim v spomin

Dne 2. septembra je minilo 40 let, odkar so v Zg. Hrušici, na sedanji Hruševski c. št. 52, fašisti vzeli življenje očetu Lofzu Kefru in njegovemu sinu Lofzu. Družina Kefer je vse od leta 1941 delala za OF. Med njimi sta bila tudi sinova Kefrovih Marjan in Lado, ki sta v začetku leta 1942 odšla v partizane in oba padla kot borca NOV.

Pri Kefrovih se je predvsem zbirala mladina pred odhodom v partizane, pri njih je bilo tudi zbirališče orožja in municije. To ni ostalo skrito domačin izdajalcem. Dobro so bili informirani in 2. septembra 1942 zjutraj so prihrumeli fašisti, odpeljali očeta in sina, nato pa še ženo oziroma mater. Popoldne istega dne so očeta in sina pripeljali v klenjena nazaj ju postavili pred domačo hišo in ustrelili. Izdala nista nikogar in ničesar kljub temu, da so to od njihju zahtevali.

V spomin na njihovo revolucionarno delo je KO ZZB NOV Hrušica-Fužine na kraju ustrelitve postavila spominsko ploščo. Prednja so se tudi obletnici smrti očeta in sina zbrali člani ZZB NOV, bližnji krajanje, učenci in in učiteljice OS družine Kefer ter sorodnica žrtev — njihova polsestra Joža Janežič.

Spomin na ta strahotni dogodek je vsem navzočim obudila Pepca Skubic, priča te grozote.

Kulturni program so izvajali učenci OS družine Kefer iz Hrušice, sopek 40 rednih nageljnov pa je pečočila delegacija KO ZZB NOV Hrušica-Fužine.

KO ZZB NOV HRUŠICA-FUŽINE

V SPOMIN

POKOPALI SMO PETRA UČAKARJA

Dolgoletna bolezen, ki se ji je Peter Učakar upiral do visoke starosti 91 let, je utrudila njegovo srce, da ni zmoglo več. Sredi septembra smo pokopali človeka revolucionarne življenjske poti, človeka, ki je kot proletarec — železničar mnogo prispeval v boju za pravice delavskega razreda nasploh.

Že kot mladenič se je vključil v delavsko gibanje. Med prvo svetovno vojno je bil kot avstrijski vojak ujet in v ruskem ujetništvu se je navzel revolucionarnega proletarskega duha. Spoznal je vso brezpravnost delavstva, v buržoazni družbi pa najnost njihove boja za svoje pravice in proti borzoaznemu izkoriščanju. V ruskem ujetništvu se je srečeval z mnogimi delavci, med njimi tudi s tovarišem Titom. Kmalu se je priključil Rdeči armadi, v boju proti Nemcem pa je bil zajet in bil preganjan vse do konca prve svetovne vojne.

Po vrnitvi v domovino je zopet postal železničar, a sedaj prekaljen z revolucionarno miselnostjo. Te ideje je prenašal na druge delavce železničarje. Sodeloval je z delavci — socialdemokrati in komunisti, ki so se bojevali za svoje pravice, udeležil se je bil tudi štrajka železničarjev na Zaloški cesti. Zaradi svoje borbenosti in sodelovanju v delavskem gibanju železničarjev je bil kazensko premeščen iz Zaloga v Kresnice in potem še drugam. Med narodnoosvobodilnim bojem in revolucijo je bil dvakrat aretiran in bil nekaj mesecev v zaporu, ker je bil kot član OF osumljen za komunističnega agitatorja.

Po osvoboditvi se je vključil v delo za obnovo porušene domovine in še naprej politično deloval tako med železničarji kot na terenu vse do upokojitve l. 1947.

Dragi Peter! Kljub temu, da nisi dobil posebnih priznanj, ki si jih zaslužil za svoje revolucionarno delo, si se srčno veselil zmage NOG in revolucije. Bil si skromen, dober, vester železniški delavec in kot tak si lahko zgled tudi bodočim generacijam. Čeprav nisi bil član ZK, si bil vzoren revolucionarni delavec, prijubljen in upoštevan med sodelavci in prijatelji.

V imenu aktiva ZB železničarjev v Zalogu, upokojencev in prijateljev iskrena hvala za vse tvoje delo. Zapisano je v zgodovini Zaloga — kraja tudi z močno vejo revolucionarnega delavskega gibanja železničarjev.

Naj Ti bo lahka slovenska zemlja. Slava Tvojemu spominu! Tvoji ženi in najožjim sorodnikom pa iskreno sožalje.

ROMAN KLEŠNIK